



Ikt. sz.: FFB/38-1/2013.

FFB-11/2013. sz. ülés
(FFB-121/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Fenntartható fejlődés bizottságának**
2013. április 29-én, hétfőn, 9 óra 38 perckor
az Országház főemelet 61. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Elnöki bevezető, a napirend elfogadása	5
A fémkereskedelemről szóló T/10748. számú törvényjavaslat általános vitája	5
<i>Lenner Áron Márk szóbeli kiegészítése</i>	<i>5</i>
<i>Sárosi Eszter hozzászólása</i>	<i>6</i>
<i>Kérdések, vélemények, hozzászólások</i>	<i>7</i>
<i>Lenner Áron Márk és Sólyom Attila válaszai</i>	<i>10</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>13</i>
Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény módosításáról szóló T/10680. számú törvényjavaslat általános vitája	13
<i>Vélemények, hozzászólások</i>	<i>13</i>
<i>Ugron Ákos Gábor válaszai</i>	<i>18</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>19</i>
Egyebek	19

Napirendi javaslat

1. A fémkereskedelemről szóló törvényjavaslat (T/10748. szám)
(Általános vita)
2. Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10680. szám)
(Horváth László és Potápi Árpád János (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
(Általános vita)
3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Szili Katalin** (független), a bizottság elnöke
Szabó Imre (MSZP), a bizottság alelnöke
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Bácskai János (Fidesz)
Bartos Mónika (Fidesz)
Cseresnyés Péter (Fidesz)
Kővári János (Fidesz)
Sebestyén László (Fidesz)
Vincze László (Fidesz)
Dr. Aradszki András (KDNP)
Kepli Lajos (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Bányai Gábor (Fidesz) dr. Bácskai Jánosnak (Fidesz)
Dr. Nagy Andor (KDNP) dr. Aradszki Andrásnak (KDNP)
Schmidt Csaba (Fidesz) Sebestyén Lászlónak (Fidesz)
Jávor Benedek (független) dr. Szili Katalinnak (független)
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz) megérkezéséig Vincze Lászlónak (Fidesz)
Koncz Ferenc (Fidesz) Bartos Mónikának (Fidesz)
Dr. Oláh Lajos (független) Szabó Imrének (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Lenner Áron Márk helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Sólyom Attila referens (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Sárosi Eszter ügyvezető igazgató (Hulladékhasznosítók Országos Egyesülete)
Ugron Ákos Gábor főosztályvezető (Vidékfejlesztési Minisztérium Nemzeti Parki és Tájvédelmi Főosztálya)

Jelenlévők

Pénzes Zsuzsanna főosztályvezető-helyettes (Vidékfejlesztési Minisztérium Jogi Főosztálya)
Szalai Károly erdőgazdálkodási referens (Vidékfejlesztési Minisztérium Erdészeti, Halászati és Vadászati Főosztálya)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 38 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. SZILI KATALIN (független), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Tisztelt Képviselőtársaim! Elkezdjük a mai bizottsági ülésünket.

Tájékoztatom önöket, hogy a mai bizottsági ülésünknek három napirendi pontja van. Az első a fémkereskedelemlről szóló, T/10748. számú törvényjavaslat általános vitája, illetőleg annak előkészítése. A második az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény módosításáról szóló, T/10680. számú törvényjavaslat, ahol szintén az általános vitára történő alkalmasságról döntünk, a harmadik pedig az egyebek.

Tájékoztatom önöket, hogy a mai bizottsági ülésünkön Nagy Andor alelnök urat dr. Aradszki András képviselőtársunk, Bányai Gábor képviselő urat dr. Bácskai János képviselőtársunk, Schmidt Csaba képviselő urat Sebestyén László képviselőtársunk helyettesíti, jómagam pedig Jávor Benedek képviselő urat helyettesítem.

Most ezzel együtt kérdezem önöket, hogy elfogadják-e így a mai napirendi ajánlásunkat. (Szavazás.) Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag támogatta a napirendet.

A fémkereskedelemlről szóló T/10748. számú törvényjavaslat általános vitája

Rátérünk az első napirendi pontunkra, amely a fémkereskedelemlről szóló törvényjavaslat kérdéskörét öleli fel. (Szabó Imre megérkezik.)

Ennek a napirendi pontnak a tárgyalása során köszöntöm Lenner Áron Márk helyettes államtitkár urat és Sólyom Attila referens urat a tárca részéről, illetőleg a kormány részéről.

Tisztelt Képviselőtársaim! Még egyebekben tájékoztatom önöket, hogy a Hulladékhasznosítók Országos Egyesülete egy elég részletes véleményt írt, amit minden képviselőtársunknak e-mailben továbbítottunk, és ehhez a napirendi ponthoz jelezte Sárosi Eszter asszony – aki ennek a véleménynek, illetőleg az egyesületnek a képviselője –, hogy hozzá szeretne szólni. Így elsőként kérdezem a képviselőtársaimat, hogy támogatják-e, hogy Sárosi Eszter asszony öt percben kiegészítse az írásos véleményét. Amennyiben ezt támogatják, kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! (Szavazás.) Köszönöm. Megállapítom, hogy egyhangúlag támogatta a bizottság. Kérem, hogy akkor foglaljon az asztalnál helyet.

Megadom a szót a helyettes államtitkár úrnak, kérem, hogy egészítse ki a javaslatot.

Lenner Áron Márk szóbeli kiegészítése

LENNER ÁRON MÁRK helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselő Urak! A hatályos, fémkereskedelemlről szóló szabályozás 2009-ben született, ám az azóta eltelt négy év tapasztalatai szerint nem sikerült gátat szabni az illegális fémkereskedelemlnek és a fémtolvajok működésének Magyarországon. Gyakorlatilag a közszolgáltatók, köztéri szobrok és bármilyen, nem kifejezetten őrzött közterületi fémtárgy látja ennek kárát. Ez ma már elviselhetetlen mértéket öltött, ezért volt szükséges az, hogy egy új szabályozást dolgozzon ki a kormány arra nézve, hogy gátat tudjunk szabni a fémtolvajok és az illegális fémkereskedők tevékenységének.

A szabályozáshoz hozzátartozik, hogy két oldalról lehet ezt a jelenséget kezelni. Az egyik egy kifejezetten rendőrségi és büntetőjogi kérdés, tehát egy fémkereskedelmi szabályozással nem lehet azt elérni, hogy valaki ne lopjon el fémtárgyakat, az kifejezetten a bűnüldöző szervek munkájának a fő témája, hogy ezt meg tudják akadályozni. A másik oldalról viszont, ha már megtörtént ez az akció, tehát valaki illegálisan vagy legálisan,

féllegálisan olyan fémek birtokába került, akkor ezt feltehetőleg értékesíteni szeretné, és erről az oldalról lehet a szabályozást olyan módon megszigorítani, hogy igen jelentős akadályokba ütközzön az, hogy ha valaki illegálisan szerzett fémet értékesíteni szeretne, akkor erre kevés esélye legyen Magyarországon, illetve külföldre se tudja ezt olyan egyszerűen becsempészni.

A törvényjavaslat születésével kapcsolatban annyit szeretnék elmondani, hogy ez egy viszonylag érzékeny kompromisszumot valósít meg az elérendő célok között. Egyrészt az illegális kereskedelem kíméletlen visszaszorítása a cél, másrészt ezt olyan eszközökkel próbálja a törvényjavaslat elérni, hogy ez ne lehetetlenítse el a jogszerűen és legálisan működő fémkereskedőknek a tevékenységét, akik viszonylag jelentős mértékben adnak munkát, sokszor olyan térségekben, ahol kevés más foglalkoztató van, illetve tisztán adózott jövedelmükkel és adóbefizetéseikkel hozzájárulnak a költségvetés kiadásaihoz. Tehát a fémkereskedőket nem szeretnénk ellehetetleníteni ezzel a törvényjavaslattal, ám szeretnénk megállítani az illegálisan működő kereskedőket.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Akkor a döntésünk értelmében, mielőtt a vitát megkezdzenék, halljunk egy más véleményt is.

A Hulladékhasznosítók Országos Egyesülete nevében Sárosi Eszter asszonyt illeti a szó.

Sárosi Eszter hozzászólása

SÁROSI ESZTER ügyvezető igazgató (Hulladékhasznosítók Országos Egyesülete): Köszönöm szépen a felszólalás lehetőségét, és annak a lehetőségét is, hogy itt lehetek. Nem vagyok benne biztos, hogy mindenki ismeri az egyesületet, ezért röviden hadd mutassam be a szervezetet.

Több mint húsz éve működő szakmai érdekképviseleti szervezet vagyunk, és a hazai hulladékkezelő, hulladékhasznosító iparnak az egyik legjelentősebb érdekképviseleti feladatait ellátó szakmai szervezete. Számos európai és nemzetközi szervezetben tagok vagyunk, ilyen módon természetesen európai szinten rálátásunk van többek között a fémkereskedelemmel kapcsolatos problémákra és helyzetekre is. Ezen lehetőséget ki is használjuk, és az európai jogalkotási folyamatokban és véleményezésekben is aktívan részt veszünk.

Szeretném kiemelni az elmúlt években folytatott tevékenységeink közül azt, hogy Európa-szerte a fordított adófizetés gyakorlatának a bevezetésében nagyon jelentős szerepe volt az egyesületünknek, ugyanis rengeteg országot jártunk végig, és előadásokon népszerűsítettük ennek a szükségességét, hogy ez visszaszorítsa az adócsalásokat és az illegális fémkereskedelmet. Továbbá becsatlakoztunk nemrégiben az európai uniós projektből finanszírozott polteameknek a munkájába, amelyben több európai országnak a rendőrségei is részt vesznek, és amelynek az a célja, hogy a fémlopásokat és az illegális fémkereskedelmet felderítsék. *(Kepli Lajos megérkezik.)*

Abban teljes mértékben egyetérték a helyettes államtitkár úrral, hogy a korábbi törvény nem érte el a célját, én azonban ezt nem jogalkotási, hanem sokkal inkább jogalkalmazási problémának tartom. A jogszabályok alapvetően alkalmasak lennének – kis kiigazítással természetesen – arra, hogy a fémlopásokat megakadályozzák, ehhez inkább hatósági munka és elrettentő erejű bírósági ítéletek szükségesek, semmint új jogszabályok. Ennek ellenére a törvényben van számos olyan szigorítás, amit támogatunk, sőt magunk javasoltunk a 2011-es egyeztetések folyamán, ugyanakkor néhány problémára szeretném felhívni a figyelmet.

A fémlopást tolvajok követik el, tehát amikor a fémkereskedelemben bekerül az anyag, addigra a bűncselekményt elkövették. Továbbá ez nem hungarikum, ezt nagyon fontos tudni, hogy ez európai szinten sokkal nagyobb probléma, mint nálunk, elképesztő méreteket ölt külföldön is a bűnözés, ugyanakkor nálunk van Európa egyik legszigorúbb fémkereskedelmi szabályozása.

A másik fő karaktere ennek a gondnak az, hogy az illegális fémkereskedelmet nem cégekhez kell kötni, ezt magánszemélyek végzik, nincs semmilyen engedélyük, és nem gazdasági tevékenység formájában végzik ezt a tevékenységet, a gazdasági jogszabályokat is megsértik, az adójogszabályokat is megsértik, és természetesen a vonatkozó fémkereskedelmi és hulladékgazdálkodási jogszabályokat megsértve végzik ezt a tevékenységet. Tehát nyilvánvalóan a hatóság részéről kell inkább a tevékenységet oly módon megváltoztatni vagy oly módon fókuszálni, hogy ennek a problémának a felismerését követően ennek a megszüntetésére kellene koncentrálni.

Nagyon örülünk annak, hogy a korábbi hírekkel ellentétben államosításra nem kerül sor, ez egy nagyon fontos dolog, mert mi is abban hiszünk, hogy a legális fémkereskedők az adóforintjaikkal piaci versenykörülmények között sokkal motiváltabbak, hogy gazdagítsák a költségvetést, számos helyen nagymértékű foglalkoztatást segítenek elő, mert ez egy élőkommunikációs szakma.

A jogszabállyal kapcsolatban a két legfontosabb észrevételünk közül az egyik az, hogy az engedélyeknek a visszavonása ne legyen annyira könnyű, mint amilyenek most tűnik a jogszabályból. Tehát most, a jelenlegi szabályozás értelmében adminisztrációs hibák miatt vissza lehet vonni egy fémkereskedőnek az engedélyét, miközben napi adatszolgáltatást végzünk, ezer papírt kell kitölteni, egy elírás oka lehet annak, hogy a hatóság esetleg visszavonja az engedélyt – ezt valamilyen módon differenciálni kellene a jogszabályban. Illetve természetesen az sem jó, ha egy telephelyen elkövetnek három hibát négy éven belül, és egy cégnek az összes telephelyéről visszavonják az engedélyét, ez nem túl szerencsés, mert adott telephely tekintetében persze a felelősség legyen meg, de ne egy sok telephelyes cégnél.

Azzal sem értünk egyet, hogy határidőhöz kötik az engedélyeket, ezt leírtam részletesen az anyagban, ezt most nem fejteném ki. Ezzel ellentétben az a két kiskapu, amelyet egyébként a magánszemélyeknek a tárolásra vonatkozó szankcióhiány ad. Megengedi a jogszabály azt, hogy három köbmétert tárolhasson egy magánszemély, de a jogkövetkezmény az, hogy a hatóság felszólítja arra, hogy értékesítse azt. És ha megint három köbmétert tárol, akkor megint felszólítjuk? Miközben az illegális kereskedők jellemzően magánszemélyek, nem pedig vállalkozások, én azt gondolom, hogy ezen a vonalon szigorítani kellene.

Még két dologra hadd hívjam fel a figyelmet. Az egyik az, hogy a mellékterméket nem szabad kivenni a hatálya alól, ez a visszaélések melegágya, illetve a visszavételt sem. Tehát én azt gondolom, hogy ami most az áruházaknál a darab alapú fémdoboz és egyéb hulladék visszavétele, az ugyanolyan fémkereskedelem, mint amit a vállalatunk folytatnak, csak nem kilogramm, hanem darabalapú a kifizetés.

Köszönöm szépen a lehetőséget, és hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Megnyitjuk a vitát. Kérdezem önöket, ki az, aki szólni kíván, van-e kérdés, vélemény, javaslat. *(Szabó Imre jelentkezik.)* Szabó Imre alelnök urat illeti a szó.

Kérdések, vélemények, hozzászólások

SZABÓ IMRE (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök asszony. A szándék helyességét mi sem vitatjuk. Az a lehetőség, amit a törvénymódosítás magában hordoz, a szigorítással, azt kell mondanom, lehet, hogy részben hoz megoldást, mint ahogy

sajnálatos módon az elmúlt időszak gyakorlatában is lehetett látni, hogy megfelelő hatósági és bünyildözési munka hiányában a legjobb szabályozás sem ér semmit. Érdemes egy picit főleg azoknak a hatóságoknak a lehetőségeivel foglalkozni ennek apropójából, amelyeknek a feladata lenne többek között ennek az ügynek az ellenőrzése. Nyilvánvalóan és elsődlegesen én a környezetvédelmi felügyelőségek és a hatósági munka lehetőségére, korlátozottságára és ezeknek az ellentmondásaira hívnám fel a figyelmet.

Annak ellenére, hogy abszolút egyetértek az egyesületet képviselő felszólalóval a tekintetben, hogy vannak még ennek a módosításnak olyan részei, amelyek újabb kérdéseket fognak felvetni, még egyszer mondom, az alapvető szándékot figyelembe véve – lehet, hogy egy kicsit meglepő módon – én támogatni fogom az általános vitára való alkalmasságát. Egyben azt szeretném kérni viszont, hogy az önök tárcája egy költségvetésipozíció-egyeztetésnél támogassa azokat az intézményrendszereket, amelyek ennek a törvénynek a végrehajtási részéért felelősek.

Köszönöm szépen. *(Bartos Mónika jelentkezik.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bartos Mónika képviselő asszonyt illeti a szó.

BARTOS MÓNKA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök asszony, és köszönöm szépen az előterjesztőknek, illetve Sárosi Eszternek a véleményezést. Sok mindent el tudtunk olvasni a hétvégén is és otthon is, és örömmel tapasztalom, hogy egy kedvező fogadtatású törvényjavaslatról van szó. Gondolom, hogy akár itt a bizottsági ülésen, akár majd a plenáris vitában is sok kérdést meg fogunk még beszélni.

Több gondolat felmerült bennem, de van egy, amire nem találtam meg a választ, és szeretném megkérdezni, hogy hogyan tudjuk majd ezt megoldani. Említették, illetve Sárosi Eszter is említette, hogy magánszemélynél három köbméter fémhulladék lehet, és ez egy fontos üzenete a javaslatnak. Mi van azokkal a vidéki emberekkel – én is sok ilyet ismerek –, akik az udvarukon tárolnak nagyon sok ilyen anyagot: ekevasat, rozsdás hajótestet, fél buszt? Tehát én ismerek ilyeneket, akik az elmúlt negyven évben – „majd csak jó lesz valamire, majd felújítjuk” – többel rendelkeznek, mint három köbméter. Ők hogyan tudják ezt majd leadni, vagy hogyan tudnak megszabadulni ettől, amikor évek hosszú sora alatt gyűjtötték ezeket össze?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Az alelnök úrnak átadom az elnöklést, mert én is szeretnék néhány szót szólni.

(Az elnöklést Szabó Imre, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Átveszem az elnöklést, és megadom a szót Szili Katalin elnök asszonynak.

DR. SZILI KATALIN (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Alapvetően a kiindulópont számomra is az volt, ami önmagában a szigorítás igenlése volt, hiszen én úgy gondolom, hogy a 2009. évi törvény közel négyéves tapasztalatait is figyelembe véve nyilvánvaló, hogy rögzítenünk kell, mi az, amin változtatni szükséges. *(Dr. Turi-Kovács Béla megérkezik.)*

Nyilvánvaló, hogy akkor, amikor ennek a törvénynek a vizsgálatára sor került, alapvetően azt a kérdést tettük fel, hogy valóban abba az irányba történik-e a változtatás, mint amit egyébként elvártunk a 2009-es törvényhez képest, még azzal együtt is, hogy tudjuk azt, hogy önmagában a fémlopás mint olyan társadalmi kérdés is, hiszen az utóbbi évek megélhetési nehézségei, társadalmi folyamatai is vezettek ezeknek az elburjánzásához. Így

nyilvánvaló, hogy a másik kérdés az, hogy tüneti kezelést ad-e ez a törvényjavaslat, vagy pedig végleges kezelést ad.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nyilvánvaló, hogy ha ezeket a kérdéseket tesszük fel, akkor alapvetően az egyik fontos kérdés az, hogy a végrehajtás és az ellenőrzés valóban megfelelő lesz-e, és kiszűri-e azokat a problémákat, amelyek az illegális fémkereskedelmet jelentik. Ebből a szempontból számomra egyébként szimptomatikus volt, és meg kell mondanom, államtitkár úr, hogy nem is nagyon értettem a 3. § (2) bekezdésének az első mondatát – és a jogalkotói szándékot sem –, amely úgy szól, hogy „Az a személy, aki az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény hatálya alá tartozó építmények építését vagy bontását végzi, az engedély nélkül végezheti az e törvény szerinti építési vagy bontási tevékenységéből származó fémkereskedelmi engedélyköteles anyag felvásárlását.” Mivel ez hemzseg az ilyen jellegű megközelítésektől, én magam egyébként tartózkodni fogok, hiszen önmagában a szándék irányával egyetértek, csak abban nem vagyok biztos – és abban kérem, esetleg győzzön meg –, hogy valóban alkalmas-e ez a törvény arra, ami ennek az illegális kereskedelemnek a visszaszorítását jelenti, ugyanakkor a tisztességes, egyébként engedéllyel rendelkező fémkereskedőket sem bolygatja feleslegesen.

Nyilván ebben a tekintetben felmerül számomra az a kérdés is, hogy miért nem lehet egy törvényben meghatározni azt, szerintem az – jogászként is azt gondolom – törvénybe való, hogy mi az a fémkereskedelmi hatóság. Véleményem szerint a fémkereskedelmi hatósággal kapcsolatban, hogy egyáltalán ki látja el ezt a feladatot, mivel harmadik személyekre vonatkozóan a törvény szabályozást tartalmaz, szükséges, hogy önmagában ebben a törvényben rendezze el a jogalkotó azt is, hogy hova teszi, illetőleg hova kívánja ezt a feladatot telepíteni. Hiszen véleményem szerint nemcsak az szükséges, hogy egyébként az engedély tartalmát meghatározzuk, hanem önmagában azt is, hogy ki az, aki ebben a tekintetben eljár. Nyilvánvalóan ehhez képest a záró rendelkezésekből a kormány által megteremtett felhatalmazáson kívül, ami egyébként a hatóság megjelölését és az egyéb kérdéseket is jelenti, szerintem lenne még néhány dolog, amit törvényben lenne szükséges szabályozni.

Azokra a kérdésekre nem kívánok kitérni, amelyeket egyébként előttem akár Sárosi Eszter asszony, akár a képviselőtársaim megfogalmaztak, így csak annyit kérdeznék még, hogy teljes egészében biztos-e abban az előterjesztő, hogy egyébként a korábban a teljes tevékenységet lefedő szabályozás most is a teljes tevékenységi kört lefedi. *(Dr. Turi-Kovács Béla jelentkezik.)*

Köszönöm szépen. Aelnök úr!

ELNÖK: Visszaadom az elnöklést az elnök asszonynak.

(Az elnöklést Szili Katalin, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Turi-Kovács Béla aelnök urat illeti a szó.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz), a bizottság aelnöke: Az a helyzet, tisztelettel, hogy amiket elmondott az elnök asszony, annak a jelentős része számos módosító indítványba foglalható és előrevihető. Miután az általános vitára való alkalmasságról van szó, én azt javaslom, hogy maradjunk meg e körön belül, maga a törvény ugyanis általános vitára nyilvánvalóan alkalmas.

A cél, mint hallottuk az elnök asszonytól is, egy helyes és valódi cél. A többitől pedig, amiket most hallottam, az jut eszembe, hogy – talán nem sértődik meg senki – a klasszikus Kabos-példát mondanám, aki főpincért játszik, és azt mondja, hogy „én egy becsületes főpincér vagyok, már ha van ilyen”. Szóval az a helyzet, hogy nyilvánvalóan e területen

vannak nagyon becsületes kereskedők, de maga az egész kereskedelem e pillanatban az én meggyőződésem szerint alapvetően szorul változtatásokra, hiszen már tettünk néhány lépést, és ezek a lépések elbuktak abban, hogy ezeket igyekezték kikerülni.

Azért, ha még vannak ehhez jó indítványok, akkor azokat meg kell tenni, de én azt javaslom, hogy magát az általános vitára való alkalmasságot zárjuk le a lehető leggyorsabban. A magam részéről úgy gondolom, hogy a Fidesz-frakció támogatja az általános vitára való alkalmasságot.

Köszönöm szépen. *(Dr. Aradszki András jelentkezik.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Remélem, azért az alelnök úr nem vitatja el tőlem azt a jogot, hogy kérdéseket tegyek fel. *(Dr. Turi-Kovács Béla: A legkevésbé sem!)* Aradszki András képviselő urat illeti a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm szépen, elnök asszony. Én csak a következőt szeretném megkérdezni az előterjesztőtől. Igyekeztem elég alaposan átfutni ezt a jogszabály-tervezetet, és azt látom belőle, hogy azért a módosító indítványokkal kapcsolatban lesz dolga a képviselőtársainknak, hogy ezt jogilag is koherensebb változáttá érleljék.

Példának okáért azt szeretném kérdezni, hogy mennyiben szolgálja a jogellenes cselekedeteknek a feltárását az a tény, hogy például a 3. § (8) bekezdése szerint a fémkereskedelmi hatóság bejelentése az illegális tevékenységen kapott cég vagy tevékenységet végző lakóhelye szerinti rendőrséget célozza meg, holott elképzelhető, hogy egy ilyen tevékenységet folytató cég székhelye Borsod megyében van, maga a tevékenység pedig Vas megyében. Tehát a Borsod megyei területen szolgáló rendőrségnek van öt napja, ha jól emlékszem a tervezetre, hogy tájékozódjon a Vas megyei székhelyen lezajlott eseményről. Sok ilyen kis szabályozást érzek ebben a tervezetben, amelynek a célját egy kicsit szerintem csorbítja, nevezetesen hatékonyan tudjuk szankcionálni és ellenőrizni azt az illegális tevékenységet, amelynek az ellenőrzésével és megszüntetésével, azt hiszem, mindannyian egyetértünk.

A célra és arra tekintettel, hogy ez egyfajta új struktúrát próbál felállítani, a KDNP részéről támogatni tudjuk az általános vitára való alkalmasságot, de azért kérem a képviselőtársaimat, hogy aktívan nézzék át, és próbáljanak módosító javaslatokat is hozzátenni a jogszabálytervezethez.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Amennyiben nincs több hozzászólás, javaslat, úgy az államtitkár urat illeti a szó.

Lenner Áron Márk és Sólyom Attila válaszai

LENNER ÁRON MÁRK helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Bizottság! Megpróbálok minden felmerült kérdésre sorrend szerint válaszolni.

Először az elnök asszony felvetéseire szeretnék válaszolni. Itt is előkerült az, hogy az illegális kereskedelmet nem feltétlenül a legálisan működő fémkereskedők végzik, viszont pont emiatt a szabályozási oldalról nehéz megközelíteni, tehát akkor ez egy bűnüldözési kérdés. Adott egy vállalkozónak látszó, gazdasági tevékenységet folytató magánszemély, aki egyszerre gyakorlatilag megsérti az összes, vállalkozásra és fémkereskedelemre vonatkozó előírást, alapvetően orgazdasággal foglalkozik, adót csal, és a többi. Tehát konkrétan bűnözőről van szó, nehezen tudjuk szabályozni a bűnözők tevékenységét, mert teljesen

felesleges, tehát szerintem ez egy bűnüldözési kérdés, hogy ilyen szinten teljes illegalitásban ne működhessen senki fémkereskedőként.

A javaslat célja az, hogy a legálisan működő fémkereskedők legyenek – rosszul fogalmazva – elrettentve attól, hogy illegális módon szerzett fémhulladékokat, illetve fémkereskedelmi engedély-köteles anyagot bárkitől is befogadjanak. Tehát a legálisan működőket kell teljes mértékben kifelhárítani, és utána a feketén működőket pedig abszolút rendőrségi eszközökkel kell megállítanunk.

A konkrét felvetésekkel kapcsolatban: a fémkereskedők szabályszegései esetében egy háromszintű szankciórendszerre tesz javaslatot a törvényjavaslat. Egyrészt, ha ténylegesen adminisztratív hibáról van szó, ahol nem feltételezhető a rosszhiszeműség, akkor a törvényjavaslat lehetőséget ad a méltányosság gyakorlására a fémkereskedelmi hatóság számára, ez a 11. § (10) bekezdésében található rendelkezésen alapul. Tehát ha feltételezhetően kellő körültekintéssel járt el a fémkereskedő, ám mégis valami szabálytalanság történt, akkor a bírság összege mérsékelhető és elengedhető.

A következő szintje a szankcióknak az, amit megállapítottunk, és sok mindenkinek csak különböző oldalról szűrt szemet, hogy három év alatt négy jogsértés esetében visszavonásra kerül a fémkereskedői engedélye. Ez abban az esetben történik meg, ha nem a teljesen pitiáner jogsértés kategóriába esik bele a dolog, de feltételezhető, hogy nem egy illegális működést takar továbbra sem a fémkereskedő tevékenysége, egész egyszerűen megsérti a szabályokat valami oknál fogva. Ha ezt elég sokszor teszi, akkor feltételezhető az, hogy nem tisztességesen működik, és ezt a tevékenységet akkor abba kell neki hagynia.

Viszont a harmadik szintje a szankciónak, ha valakit konkrétan azon kapnak rajta, hogy illegálisan beszerzett fémhulladékot, illetve fémkereskedelmi anyagot vesz át, és ilyen módon durván megsérti a szabályokat, ekkor a fémkereskedelmi engedély azonnal visszavonódik, és szintén büncselekményt követ el, orgazdaságot folytat, ha büncselekményből származó termékeket átvesz.

Tehát így látjuk mi azt viszonylag kiegyensúlyozottnak, hogy legyen egy elrettentő szankciórendszer, viszont ne legyen egy fölösleges állami vegzálása a kereskedőnek akkor, ha próbál jogszerűen működni, ám tekintve, hogy tényleg nagy adminisztrációs teher áll fenn, ebbe becsúszhat néhányszor egy-két hiba. A teljesen jelentéktelen hibák a méltányosság kategóriájába esnek, a kicsit jelentősebbekből el lehet néhányat követni, az egyértelműen gazemberségből pedig egyet lehet elkövetni az engedély megtartásáig.

A másik kérdés a szankció hiányára vonatkozott, arra, hogy magánszemélyek esetén három köbméter. Többször is előkerül ez a három köbméter, ez sem volt egy egyszerű kérdés, magánszemély esetében meghúzni azt a vonalat, hogy mi az, ami még általánosnak és jogszerűnek tekinthető azzal kapcsolatban, hogy valaki a saját portáján tároljon fémhulladékot. Jellemzően, ha túl magasan húzzuk meg ezt a határt, akkor ez lehetőséget ad illegális telep működtetésére, mert ha túl sok fém lehet egyszerre valahol, az már nehezen elképzelhető, hogy ténylegesen abban a háztartásban, annak az akár mezőgazdasági, akár egyéb vállalkozói tevékenységnek a folytatása során hulladékként keletkezett, hanem az akkor ténylegesen cserélődik, és azzal az illető kereskedik. A szankció hiánya ilyenformán nem teljesen helytálló. A 11. § (2) bekezdés d) pontja szerint fémkereskedelmi bírsággal lehet sújtani azt, aki megsérti ezt a korlátozást, tehát ha valakinél egyértelműen több van, mint három köbméter, az egyrészt el kell hogy szállítsa a három köbméteren felüli részt, másrészt meg lehet bírságot, hogy fémkereskedelmi engedély-köteles anyagot tartott akkora mennyiségben, hogy az túlmutat a törvényileg engedélyezett mértéken.

Szabó Imre alelnök úrnak szeretném megköszönni a támogatást.

Bartos Mónika képviselő asszony kérdésére, hogy miért három köbméter: részint azért három köbméter, mert három köbméter viszonylag sok, tehát az nehezen elképzelhető, hogy három köbméternél jelentősen több ténylegesen összegyűljön ilyesfajta gyűjtögetésből.

Amennyiben ez ténylegesen megtörténik, úgy a magánszemélynek továbbra is lehetősége van arra, hogy ha ő észleli azt, hogy három köbméternél sokkal több van, amit összegyűjtött különböző fél buszokból és ekevasakból, akkor ezt le tudja adni a fémkereskedőnek. Tehát erre a lehetősége nyitva áll, nem kerül egy olyan pozícióba ilyenkor a magánszemély, hogy mindenféleképpen jogszerűtlenül jár el, tehát a háztartásban keletkezett fémhulladékot továbbra is mindenki leadhatja a fémkereskedőnél, kivéve azokat az anyagokat, amelyeket csak közszolgáltató jogosult leadni. Ilyenek a közlekedési táblák, csatornafedelek, a legegységelműbb célpontjai jelenleg a fémlopásnak, másrészt meg ilyen senkinél nem keletkezik otthon a háztartásában hulladékként, legalábbis nagyon érdekes eset kell ahhoz, hogy ez megtörténjen.

Az elnök asszony felvetéseire röviden hadd válaszoljak. A fémkereskedelmi hatóság a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, ez egy jogalkotási kérdés, hogy a NAV-ról szóló kormányrendelet határozza meg azt, hogy a NAV a fémkereskedelmi hatóság, és a törvény csak fémkereskedelmi hatóságként hivatkozik rá. Ez azt a célt szolgálja elsősorban, hogy maga a konkrét megnevezése a hatóságnak minél alacsonyabb jogalkotási szinten kerüljön kodifikálásra. Már az elmúlt években is változott egyszer a neve a szervezetnek, megpróbáljuk elkerülni azt, hogy az ilyen szervezeti változások miatt törvénymódosítással kelljen élni, elég módosítani a kormányrendeletet ebben az esetben.

Megkérem a kollégámat, Sólyom Attilát, hogy a bontási tevékenységgel kapcsolatos kérdésre röviden adjon választ.

SÓLYOM ATTILA referens (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Urak és Hölgyek! A bontási tevékenységgel kapcsolatban a Belügyminisztériummal egyeztetve dolgoztuk ki ezt a bekezdést. Ennek az a lényege, hogy többször előfordul olyan eset, amikor valaki a saját házát építteti, és nem saját maga építteti, hanem egy vállalkozóval vagy alvállalkozó alvállalkozójának az alvállalkozójával, és bármilyen olyan anyag előkerülhet egy régi ház bontásánál, ami a később kidolgozásra kerülő, felismerésre alkalmas jellemző kódok szerint meghatározott anyag, teszem azt vonatsíneket régen beletettek, közlekedési táblát, és a többi. Tehát az a baj, hogy vannak olyan 50-60 éves házak, amiket ha lebontanánk, biztos, hogy találunk bennük olyan anyagot, ami ma már illegális fémhulladéknak számítana.

Éppen ezért ne a magánszemély legyen ezzel terhelve, hanem a vállalkozóval ő köt egy szerződést, a vállalkozó azt mondja, hogy ő ezt fölvásárolja, és a további bürokratikus részét, ezeknek az anyagoknak az értékesítését a fémkereskedő felé ő elvégzi, és csak és kizárólag a fémkereskedőnek adhatja el. A (2) bekezdés következő mondata is pont ezt mondja ki. Ezzel ezt szerettük volna, hogy ha valaki ott sincs az adott bontásnál, akkor a későbbiekben ne kerülhessen szankcionálásra, ha az ingatlan viszont az ő nevéhez köthető.

Köszönöm.

LENNER ÁRON MÁRK helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Még egy pár szóban visszatérnék az elnök asszony felvetéséhez, hogy tüneti kezelés-e ez a jelenlegi szabályozási tervezet. Igen, azt kell mondanom, hogy tüneti kezelés, mert a szabályozásnak az oka elsősorban az igen súlyosan elharapódzó illegális fémkereskedelem és fémtolvajlás, tehát erre kell valamit kitalálni. Ha ez nem ilyen módon történne Magyarországon, akkor nem lenne szükség erre az új szabályozásra, tehát ha mindenki becsületesen járna el, akkor nem kellene egy ennyire szigorú szabályrendszert kialakítani a fémkereskedelem köré, akkor fémmel pont ugyanúgy lehetne kereskedni, mint bármilyen anyaggal, de sajnos van egy ilyen jelenség, amit kezelünk kell. Az már nagyon messzire vezetne, hogy mi ennek a jelenségnek az oka, miért vannak olyan társadalmi

csoportok Magyarországon, amelyek ebben látják a megélhetésük biztosítását, hogy ellopnak fémtárgyakat, és utána azokat eladják.

Köszönöm szépen a lehetőséget a szóbeli kiegészítésre, és javaslom a bizottság részére az általános vitára való bocsátást.

Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Akkor az általános vitára történő alkalmasságról döntünk.

Kérdezem a képviselőtársaimat, ki az, aki támogatja a törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságát. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag támogatta a javaslatot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Aradszki András képviselő úr lesz a bizottság részéről ennek a napirendi pontnak az előadója.

Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény módosításáról szóló T/10680. számú törvényjavaslat általános vitája

Tisztelt Képviselőtársaim! Megköszönöm az államtitkár úrnak és a munkatársának a részvételt, és rátérünk a második napirendi pontunkra, az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény módosításáról szóló, T/10680. számon benyújtott törvényjavaslat vitájára.

Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztők távollétében Bartos Mónika képviselő asszony vállalta, hogy helyettesíti a Házszabály vonatkozó rendelkezései alapján az előterjesztőket, így nincs akadálya annak, hogy az általános vitára történő alkalmasságról döntsünk.

A tárca részéről Ugron Ákos Gábor főosztályvezető úr, Pénzes Zsuzsanna főosztályvezető-helyettes asszony és Szalai Károly erdőgazdálkodási munkatárs vesz részt. Foglaljanak helyet az asztalnál. Köszönöm szépen.

Előterjesztő hiányában nyilván akkor kiegészítést nem kérünk. A képviselőtársaim ismerik a javaslatot. Kérdezem a tárca képviselőjében a főosztályvezető urat, hogy a tárca támogatja-e a javaslatot.

UGRON ÁKOS GÁBOR főosztályvezető (Vidékfejlesztési Minisztérium): Köszönöm a szót. A tárca támogatja a javaslatot.

Vélemények, hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselőtársaim, így megnyitjuk a vitát. Kérdezem önöket, hogy van-e véleményük, javaslatuk. *(Dr. Turi-Kovács Béla jelentkezik.)* Turi-Kovács Béla alelnök urat illeti először a szó.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Az általános vitára magam is alkalmasnak tartom ezt a javaslatot, azonban feltétlenül módosítással.

Ebben a formájában erdőt járó emberként, márpedig minden héten erdőt járó ember vagyok, rémálomnak gondolom azt, ha nincs kijelölve, hogy pontosan hol mehet az a ló. Gyermekkel elindulva – márpedig mi úgy szoktunk elindulni, és többségében ez így történik – minden héten egy kirándulásra, ha valahol feltűnnek lovasok, pláne kezdő lovasok, azt kell mondanom, hogy egész egyszerűen lehetetlenné teszik éppen azoknak az erdő használatát, akik miatt meggyőződésem szerint rengeteg pénzt költünk erre. Semmiféle lovasérdek nem

pótolja azt, ha ez olyan korlátozást jelent, amely korlátozás meggyőződés szerint az alapvető célt kifejezetten gátolja. Azt gondolom, egyértelművé kell tenni, hogy a módosítást úgy kell hozzá benyújtani, ami azt mondja, hogy az arra kijelölt szerv által kijelölt úton és csak a megjelölt időpontokban lehet lovascéllra használni az erdőt. Ha ez nem így van, még egyszer hangsúlyozom, akkor azokat akadályozzuk, akik miatt ezeket az erdei utakat fenn kell tartani, és akiknek meggyőződés szerint ezt biztosítani kell.

Tehát javaslom, hogy általános vitára engedjük el, de egyértelműen módosítást kell hozzá kérni, különben meggyőződés szerint ezt nem lehet megszavazni.

Köszönöm szépen. *(Szabó Imre és Kővári János jelentkezik.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szabó Imre alelnök urat, azt követően Kővári János képviselő urat illeti a szó.

SZABÓ IMRE (MSZP), a bizottság alelnöke: Lehet, hogy meglepő módon, de egy lényeges elem kivételével teljesen egyetértek Turi-Kovács Béla alelnök úrral.

A lényeges elem az, hogy – és ez kérdés is egyben a minisztériumot képviselőkhöz – az erdészszakma véleményét kikérték-e ebben az ügyben? Az MFB vezérigazgató-helyettese – aki felügyelte az erdészszakmát – véleményét ismerik-e ebben az ügyben? Az előkészítés időszakának körülményeit ismerik-e ebben az ügyben? Mert ha igen, akkor, azt gondolom, meg fogják érteni, ha azt mondom, hogy ez általános vitára sem alkalmas ebben a formájában. Lehet, hogy módosításokkal jelentős rendezettség elérhető majd ebben a témakörben, de azt a – legendák szerint a miniszterelnök úr baráti körére hivatkozva – „mindenáron átverjük a közigazgatáson, hogy ott és úgy lehet lovagoltatni és lovagolni, ahogy mi szeretnénk” típusú megközelítést jó lenne cáfolni, és szabályozott rendet teremteni az erdő háza táján is. Úgyhogy ebben az első körben sajnós az előzmények, az előkészítés és a mostani benyújtott módosítás miatt még az általános vitára való alkalmasságot sem tudjuk támogatni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kővári János képviselő urat illeti a szó.

KŐVÁRI JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Teljesen egyetértek mindkét előttem szólóval. Nem akarom elismételni, hogy az erdőhasználat során alapvetően, mivel ma már vannak közlekedési eszközök, ilyen célra szükségtelen a ló használata általában, ezt a célt legalábbis már ritkán szolgálja. Ezért teljesen egyértelmű, hogy az erdőhasználat során az elsődleges használó a sétálva az erdőt járó család; reméljük, hogy minél több család járja majd az erdőt egyébként, és nyilvánvaló, hogy csak kijelölt helyen lehet a lovaglásra helyet adni.

Én azon túl, hogy azt már nem szeretném elismételni, hogy alkalmas-e vagy nem, meg hogy hány módosítás kell hozzá, viszont hiányolom, hogy ha már az erdőtörvényről tárgyalunk, akkor miért nem az erdőhasználat teljességét vesszük górcső alá, miért csak a lovaglás kérdését. Miért nem vesszük górcső alá például a biciklizés kérdését, ami egyre nagyobb problémákat jelent egyébként az erdőhasználat során? Ezt az igényt mindenképpen jelezném *(Jelzésre:)*, és úgy tűnik a bólogatásból, hogy ez egyébként ráadásul nemcsak a magam meglátása.

Harmadrészt pedig azt is meg kellene végre gondolni az erdőgazdálkodásra vonatkozóan – tudom, nem ennek a törvénynek a tárgya feltétlenül, és remélem, az erdészeti albizottság ezzel majd foglalkozik –, hogy az erdőnek elsődlegesen mi a szerepe, és akkor az is felvetődik, hogy az erdőgazdaság, az erdőgazdálkodási tevékenység feltétlenül profitorientált kell-e hogy legyen, avagy valami más célja lenne az erdőgazdálkodásnak. Mert folyamatosan ilyen törekvéseket látok, hogy alapvetően az erdőt kihasználni igyekvők nyújtanak be különböző javaslatokat, és nem vesszük figyelembe, hogy egyébként a

klimatikus vonatkozásokban milyen szerepe lenne az erdőnek. Ez most csak egy felvetés volt, hogy jó lenne, ha majd foglalkoznánk ezekkel a kérdésekkel.

Köszönöm szépen. *(Bartos Mónika jelentkezik.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bartos Mónika képviselő asszonyt illeti a szó.

BARTOS MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Azt hiszem, én kivétel vagyok abban a tekintetben, ahogy ezt a törvényjavaslatot fogadtam. Számomra egy nagyon kellemes olvasmány volt, és egy olyan eredmény, amit én régóta hallok, hiszen több alkalommal is találkoztam azzal a lovas munkacsoporttal, amely nagy szaktekintély a lovassport területén, és amely előkészítette nagy részben a nemzeti lovasstratégiát. Tőlük elhangzott sokszor egyáltalán a ló jelenlétének fontossága az életünkben, annak, hogy lovasnemzet legyünk újra, és hogy a lónak milyen szerepe van a sportban, a személyiségfejlődésben, a gyógyításban, a kirándulásban, a turizmusban.

Ezen érvek számomra meggyőzőek voltak ahhoz, hogy én ezt a törvényjavaslatot jó szívvel fogadjam, és nemcsak azért mondom ezt, mert tagja vagyok a Széchenyi István Parlamenti Lovasklubnak. Az biztos, hogy azokat a felvetéseket, amelyeket a képviselőtársaim mondtak, mindenképpen meg kell szívlelni, de az is igaz, hogy én biztos, hogy lóháton jobban megijednék egy gyalogos csoporttól, mint ahogy a gyalogos csoport megijedne tőlem, hiszen tudvalevő, hogy a ló az egyik legijedősebb állat, tehát én biztos, hogy jobban félnék ettől. De én azt javasolnám, hogy azokat a félelmeket, amiket a képviselőtársaim felvetettek, mindenképpen meg kellene fontolnunk úgy, hogy ez tényleg egy olyan javaslat legyen, egy olyan lovasstratégiának a része, amelyet az egész ország, az egész nemzet el tud fogadni, és amelyből majd a társadalom számára sok-sok előny tud kerekedni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérem Turi-Kovács Béla alelnök urat, hogy helyettesítsen addig, amíg én is szólni kívánok.

(Az elnöklést dr. Turi-Kovács Béla, a bizottság alelnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm, és meg is adom a szót az elnök asszonynak.

DR. SZILI KATALIN (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt kell mondanom, hogy ennek a törvényjavaslatnak az általános indokolása nagyon részletes, ilyennel ritkán találkozok az ember, és az első mondata volt az, ami leginkább meglepett: „Az erdei utakat használó lovasok megkülönböztetése a gyalogos turistáktól indokolatlan, sem elvi, sem gyakorlati alapja nincs.” Arra gondoltam, hogy mindösszesen egy ló.

Természetes, hogy elismerem mindazt, amit a képviselő asszony mondott a lovak jelentőségéről, én ezt nem is szeretném vitatni, ezzel tökéletesen egyetértek, de önmagában a javaslat számomra azt mondatta, hogy körülbelül 15 ezer kilométer turistaút van Magyarországon, és gyakorlatilag erre kíván ráporoszkálni a lovasturizmus, aminek nem látnám abban az esetben akadályát, ha külön lovasút kerülne kialakításra, illetőleg abban az esetben, ahol legalább 3 méter széles a turistaútvonal. Ez talán segítséget nyújtana abban is, amit az alelnöktársaim mondtak, hiszen elképzelve magam előtt a javaslat elolvasásakor, hogy általában az ember 6 kilométer/órás sebességgel gyalogol vagy sétál, ugyanakkor ha szembejön egy 25 kilométer/órás sebességgel haladó lovas – amire lehetőséget biztosít a törvényjavaslat is –, ebben az esetben valóban előfordulhat az, hogy a ló előbb megijed. Szerintem félelmetesebb az, ha a ló megijed, mert akkor nyilvánvalóan kiszámíthatatlanabb a magatartása is. Így felmerültek bennem azok a kérdések, amiket szeretnék a

képviselőtársaimmal megosztani, és nyilván előterjesztők hiányában a tárcát tudom arra kérni, hogy esetlegesen – a támogatásukat figyelembe véve – adjanak választ arra, hogy ha a lovaglás mint sport számára biztosítjuk ezt, akkor ezt követően, ha jönnek, mondjuk, a kerékpárosok, a sízők, és sorolhatnám tovább, akkor hasonlóan nyitunk-e ezekre is lehetőséget, vagy akár a quadosoknak vagy egyéb sportolóknak. Miért nem lehet kijelölni a lovagloutakat? Mi történik károkozás esetén? Egyáltalán a természet károsítása esetén van-e lehetőség arra, hogy ennek a helyreállítása megtörténjen?

Én nagyon kíváncsi lettem volna a javaslat figyelembevételével arra is, hogy az egyéb érdekelteknek mi a véleményük – a természetjáróknak, a civil szervezeteknek, adott esetben az Országos Környezetvédelmi Tanácsnak is. Én például, ha már elénk került ez a javaslat, azt is megfontolás tárgyává tenném, hogy esetleg kerüljenek táblák kitételre arra az útra, ami az egyébként a turistautakat használó turisták számára nyilvánvalóvá teszi, hogy milyen veszélyekkel kerülhetnek szembe.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Visszaadom az elnöklést az elnök asszonynak. *(Kővári János jelentkezik.)*

(Az elnöklést dr. Szili Katalin, a bizottság elnöke veszi át.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Visszaveszem az elnöklést. Kővári János képviselő úr kért ismételten szót.

KŐVÁRI JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök asszony. Igazából, hallva mindezeket az érveléseket, tényleg megfontolásra javasolnám, hogy talán úgy kellene benyújtani ezt a törvénymódosítást, hogy az erdőhasználat 4-5-8-10 féle módját végiggondolva és ezeket jól szabályozva kellene együttesen benyújtani, nem egy dolgot kiemelve, a lovaglás kérdését, és azt sem megfelelő módon beterveztve.

Úgyhogy a magam részéről az általános vitára való alkalmasságot sem tudom támogatni, hanem az lenne a kérés, hogy egy, az erdőhasználatra vonatkozóan átfogó, átgondolt javaslatot kellene benyújtani, miután tényleg több olyan kérdés van, amit tisztázni kellene. *(Dr. Turi-Kovács Béla jelentkezik.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Turi-Kovács Béla alelnök úr jelezte ismételt felszólalási szándékát.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz), a bizottság alelnöke: A magam részéről azt javasolnám az előterjesztőknek, hogy átdolgozásra kérjék vissza az indítványt, ugyanis én magam is csak tartózkodni tudok a támogatás helyett a szavazásnál.

Anélkül, hogy további indokokat sorolnék fel, egész egyszerűen az az álláspontom, hogy lehet indokokat felhozni a lovasturizmus kiterjesztése érdekében, de egy bizonyos: az semmiképpen nem mehet a gyalogosturizmus, azaz – bocsánatot kérek, ezt kell mondanom – az átlagember által gyakorolt turizmus rovására. Nyilván nem ez a cél, de akkor egyértelmű fogalmazásoknak kell megjelenni, ezért én azt javasolnám, csak sajnos nincsenek itt az előterjesztők, hogy a legcélravezetőbb az lenne, ha a Hárszabály megengedi, hogy a bizottság most ne hozzon döntést ebben az ügyben, hanem halasszuk el a döntést. Ehhez, azt hiszem, kétharmados szavazati többség kell a Hárszabály szerint, tehát lehet napirend-módosítást előterjeszteni menet közben is. Tehát a javaslatom konkrétan az, ez egy ügyrendi javaslat, hogy a mai napon ne hozzunk határozatot ebben az ügyben. *(Szabó Imre: Mi támogatjuk a visszavonást! - Vincze László jelentkezik.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt Vincze László képviselő úrnak megadom a szót, azért azt tájékoztatásul mondom a képviselőtársaimnak, hogy ma a határozathozatalokat követően az első napirendi pontként szerepel a plenáris vitán ez a javaslat. Nyilvánvaló, hogy ez nagyjában-egészében meg is határozza a mi mozgásterünket, és a Mezőgazdasági bizottság az első helyen kijelölt bizottság.

Tisztelt Képviselőtársaim! Vincze László képviselő urat illeti a szó.

VINCZE LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót. Én nagyon örülök annak, hogy a lovasturizmust hagyjuk egy picit létezni. Én úgy gondolom, hogy élni és élni hagyni kell. Aki egy kicsit közelebb áll a lóhoz, elmondanám, hogy olyan lovat nem fognak fölengedni az ilyen helyekre, ami kötözködő meg egyéb.

Tehát itt azért nem arra kell gondolni, hogy a ló egy szörny vagy egy olyan állat, amitől rettegni meg félni kell. Ahol kellő oldaltávolság és minden rendelkezésre áll, nyugodtan mehet a gyalogos is meg a ló is, nyugodtan félre lehet állni gyerekestül, mindenestül, én nyugodtan félre fogok állni az unokámmal, és hadd menjen a lovas szépen, ő is vigyáz ránk; nyilvánvalóan megfelelő rendszabályozottságra és mindenre szükség van. Persze, hogy el lehet gondolkodni, hogy keskeny úton engedjük-e a lovasokat vagy nem. Tehát ez gyakorlatilag az egymás mellett élés, azzal együtt, hogy a gazdasági hasznát sem szabad lebecsülni: kettő darab ló majdnem egy munkahelyet jelent, hölgyeim és uraim. *(Közbeszólás: Ez nem erről szól!)* Tudom, hogy nem erről szól, de el lehet mondani az érveket. Én azt gondolom, hogy meg kell ezt próbálni, kellően kitáblázni, azoknak van igaza, akik azért bizonyos figyelmeztetéseket javasolnak az ügy kapcsán, de az is igaz, hogy abszolút nem engedni vagy figyelmen kívül hagyni ezt a dolgot, ezzel nem tudok azonosulni. Hiszen így is a megtartó képessége az agráriumnak az erdészettel és mindennel együtt bizony visszaszorulóban van, és minden olyan kezdeményezést én a magam részéről támogatok, ami az ésszerű keretek közt ezt segíti. A gyalogos turistákat nem akarjuk ijesztgetni a lóval, mert szerintem némelyik kerékpáros felelőtlenül közlekedik, ezt itt ki merem jelenteni, tisztelet a kivételnek, nem beszélve a quadról, meg nem tudom, mikről.

Köszönöm szépen. *(Dr. Turi-Kovács Béla jelentkezik.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Turi-Kovács Béla alelnök úr!

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz), a bizottság alelnöke: Elnök asszony, akkor visszavonom az ügyrendi javaslatomat, mert én nem láttam, hogy nem az első helyen kijelölt bizottság vagyunk, és fenntartom, hogy tartózkodni kívánok a szavazásnál. *(Szabó Imre jelentkezik.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szabó Imre alelnök úr kért szót.

SZABÓ IMRE (MSZP), a bizottság alelnöke: Vincze képviselő úrnak, kollégámnak mint pedagógus és mint sportért elkötelezett mondom, hogy minden olyan fizikai aktivitást az erdőben, amely nem kötődik motorizációhoz, nem árt és nem szennyez, én magam is nagymértékben támogatok, és a lovaglás kivételével még művelek is.

A terepkerékpárosok között is sajnos – és főleg a mountain bike-os időszaknak a kezdetekor – voltak nagyon komoly konfliktusok, aminek az lett a vége, hogy ma már a mountain bike-os pályákat és versenyeket is csak szabályozott körülmények között, megfelelő engedélyekhez kötve lehet megtartani. Ennek a mostani problémának a gyökere az én megítélésem szerint az, hogy e tekintetben a benyújtott javaslat szerint ma lóval bárki bármikor bárhova úgy megy be, hogy semmiféle szabályozottság, semmiféle rendezettség nem áll feltételként. Ma ennek alapján, még egyszer mondom, ami be van nyújtva, mert

közben már kaptam egy módosítót az előterjesztőktől is, a magrezervátumtól kezdve a természetvédelmi területek leglényegesebb részeiig mindent az égadta világon végig lehet tapostatni.

Nyilvánvaló, hogy ezek párját ritkító történetek, de ezzel együtt fontos az a része a dolognak, hogy vagy a lovagoltatónak, tehát annak, akinek a tulajdonában van a ló, és kíséretéről gondoskodik – főleg a tereplovaglásról, a militaryről meg egyebekről van szó –, kell gondoskodnia arról, hogy a szabályozottság e tekintetben biztosítékként ott legyen, vagy olyan szabályokat, olyan jelöléseket és olyan kijelölt rendszereket kell létrehozni, amelyek a békés egymás mellett élés feltételeit tudják garantálni mind a gyalogosok, mind a kerékpárosok, mind pedig a lovasok számára, mert ilyen tekintetben nagyjából azért mégis még mindig állami területekről beszélünk. Azzal én egyébként mélyen egyetértek, hogy nem elsősorban nyereségorientált gazdálkodást kellene e tekintetben folytatni, de ez majd egy jövőbeli kérdés, hogy az erdő alapfunkciója ma jóléti vagy pedig gazdasági kérdés. Tehát mindezeket meg lehet oldani szabályozási eszközökkel.

Még egyszer mondom, én a mostani előterjesztésről beszélek, amely mostani előterjesztés mellé, még nem tudjuk pontosan, ki milyen módosítókat fog benyújtani. A mi módosítóink között is szerepel természetesen a quad, a motorozás tiltása, és így tovább.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! A főosztályvezető urat illeti a szó. Amire lehetősége van és amire tud a támogató tárca, illetőleg a kormány részéről válaszolni, kérem, tegye meg.

Ugron Ákos Gábor válaszai

UGRON ÁKOS GÁBOR főosztályvezető (Vidékfejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen. Szeretném rövidre fogni, mert nyilván az előterjesztők tudják, és az Országgyűlésnél lesz a labda, hogy a módosításokkal hogyan és mint változtatja a szabályokat.

A miniszter úr felvetése volt, hogy az erdészszakma véleményét ismerjük-e. Ez ügyben szeretném jelezni, utaltak is rá, hogy az erdő nemcsak az erdészszakma – noha én is az vagyok – kérdésköre, mert három funkciója van meghatározva az erdőnek, ma már úgy mondjuk, hogy védelmi, közjóléti és gazdasági. Tehát az erdészszakma ezekért felel, de ugyanúgy ehhez felelősen meg kell kérdezni majd a turisztikával kapcsolatosan a turistaszervezeteket, a természetvédelmet, úgyhogy egy jelentősebb szakmai kört érint az érdek és a kérdés.

Lovasturizmus: emiatt támogatta a kormány nyilvánvalóan az előterjesztést, mert ez egy nagyon fontos és kiemelt kérdés, és ennek az elterjesztése nemcsak turisztikailag, hanem akár az erdőben való munkák tekintetében is fontos feladat. A lovak elterjedése egy környezetvédelmileg előnyös kérdés, és ezért is fontos számunkra, ezért tudtuk támogatni, bízva az Országgyűlésben.

A kerékpározásra van már, ha jól tudjuk, előterjesztés, ha nem is törvényi szinten, de jelölik ki a kerékpáros útvonalakat országos szinten, erre egy kezdeményezés van ismereteink szerint.

A lovaglás tehát nemcsak mint sport, hanem mint turisztika és mint gazdálkodási mód is fontos, és más sportok is, amennyiben környezetbarát módon – tehát ahogy a miniszter úr is jellemezte –, nem motorikusan hajtottak, természetvédelmi és környezetvédelmi szempontból is támogatandók.

A károkozással kapcsolatban nyilvánvaló szabályaink vannak, hogy a károkozó fizet elve alapján felelősségre vonható a károkozó.

Az erdőhasználat, az erdőlátogatás tekintetében a lovas vagy bármilyen más erdőlátogatásra vonatkozik. A Tvt., a természet védelméről szóló törvény alapján fokozottan

védett természeti területekre eddig se, gyalogosan se lehetett belépni, ez alól csak a kijelölt turistautak jelentenek kivételt. Tehát a természet védelméről szóló törvény mint lex specialis az erdőtörvény fölött állt szabályozásaiban eddig is, és ez így lesz ezután is.

Mindezek tudatában támogatta a kormány azt az előterjesztést, amelyet benyújtottak a képviselő urak.

Köszönöm szépen a szót.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem első helyen kijelölt bizottság vagyunk, így csak az általános vitára való alkalmasságról fogunk dönteni.

Kérdezem a képviselőtársaimat, hogy ki az, aki támogatja a módosító javaslat általános vitára való alkalmasságát. *(Szavazás.)* 9 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 6 nem szavazat. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 2 tartózkodás. A bizottság támogatta az általános vitára való alkalmasságot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bartos Mónika képviselő asszony vállalta ennek a javaslatnak a bizottsági előadói szerepét.

Kérdezem, hogy kisebbségi véleményt kíván-e a bizottság mondani. *(Jelzésre:)* Igen, Szabó Imre alelnök úr.

Köszönöm a részvételüket.

A második napirendi pontot lezárom.

Képviselőtársaim, egy percre még kérem a türelmüket.

Egyebek

Egyebek napirendi pontunkban jelzem önöknek, hogy az albizottságok átalakítása tárgyában készült egy javaslat, a képviselőkkel történt egyeztetés alapján ez körvonalazódott. Kérem, hogy jövő hétre mindenki tekintse át, és akkor jövő hétfőn fogunk erről a javaslatról dönteni.

A következő ülésünk május 6-án, hétfőn lesz, a napirendünket nyilván majd – ahogy mondani szoktam – az élet alakítja.

Ma délután, az interpellációk után lesz a Gazdasági és informatikai bizottság Energetikai albizottságával együttes albizottsági ülés, a téma ismert, a Magyar Távhőszolgáltatók Szakmai Szövetségének bemutatkozása szerepel a napirenden, a távhőfejlesztési koncepció, a biomassza hasznosítása a távhőellátásban.

Tisztelt Képviselőtársaim! A moldovai Környezetvédelmi és Éghajlat-változási Bizottság budapesti látogatása várhatóan 2013. június 4-5-én lesz.

Tájékoztatom önöket, hogy Szabó Imre alelnök úr és több más ellenzéki képviselő javaslatára az Országos Környezetvédelmi Főfelügyelőség főigazgató asszonyának a meghallgatására egyeztetést követően fog majd sor kerülni, ennek időpontjáról tájékoztatni fogom önöket.

Van-e más? *(Nincs jelentkező.)* Nincs.

Köszönöm. Akkor további szép napot, szép hetet kívánok! Viszontlátásra a plenáris ülésen!

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 40 perc)

Szabó Imre
a bizottság alelnöke

Dr. Szili Katalin
a bizottság elnöke

Dr. Turi-Kovács Béla
a bizottság alelnöke

Jegyzőkönyvvezető: Morvai Elvira